

Arrest

nr. 116 060 van 19 december 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2013 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 april 2013 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. VAN DER SCHUEREN, die *loco* advocaat R. JESPERS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat L. SEMENIOUK, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 30 april 2013 beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze bevelen, die respectievelijk eerste, tweede en zesde verzoekende partij op 27 mei 2013 ter kennis worden gebracht, zijn gemotiveerd als volgt:

*"In uitvoering van de beslissing van [...], Administratief-assistent, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, wordt aan de genaamde:
[...], nationaliteit: Kosovo*

Het bevel gegeven, om ten laatste binnen 30 dagen na de kennisgeving, het grondgebied van België te verlaten, evenals het (de) grondgebied(en) van de volgende Staten :

Duitsland, Oostenrijk, Denemarken, Spanje, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, IJsland, Italië, Letland, Liechtenstein, Litouwen, Luxemburg, Malta, Noorwegen, Nederland, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Zweden, Zwitserland en Tsjechië , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

X 1° hij [zij] in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: Betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum.”

Dit zijn de bestreden beslissingen.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt meer dient ingenomen te worden inzake de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve moet worden vastgesteld dat derde, vierde en vijfde verzoekende partij, geboren op respectievelijk 27 april 2000, 9 september 2004 en 28 januari 2006, als minderjarigen niet over de vereiste bekwaamheid beschikken om in eigen naam een annulatieberoep bij de Raad in te stellen. Het beroep tot nietigverklaring is bijgevolg niet ontvankelijk in zoverre het is ingesteld door derde, vierde en vijfde verzoekende partij (cf. RvS 15 februari 2006, nr. 155.037).

3.2. Verwerende partij werpt verder een exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep op. Zij stelt dat de bestreden beslissingen zijn gegrond op artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet en dat zij op grond van deze bepaling niet over enige discretionaire bevoegdheid beschikt. Zij wijst er dan ook op dat zij bij een eventuele vernietiging van deze beslissingen niet anders vermag dan in uitvoering van voormelde wetsbepaling en na te hebben vastgesteld dat verzoekende partijen in het Rijk verblijven zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, nieuwe bevelen om het grondgebied te verlaten af te geven. Zij geeft ook nog aan dat verzoekende partijen zich niet beroepen op enige hogere rechtsnorm die zich zou kunnen verzetten tegen de toepassing van voormelde wetsbepaling. Zij besluit dat niet blijkt welk nut de vernietiging van de bestreden beslissingen aan verzoekende partijen kan opleveren.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partijen gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekende partijen bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven: 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;”

Verwerende partij kan worden gevolgd waar zij stelt dat zij op grond van deze bepaling in beginsel beschikt over een gebonden bevoegdheid indien zij vaststelt dat een vreemdeling zich in de hierin bedoelde situatie bevindt.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen de motivering van de bestreden beslissingen en het gegeven dat zij zich bevinden in de situatie bedoeld in artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet niet betwisten. Ook brengen zij geen andere argumenten naar voor – zoals bijvoorbeeld de schending van een hogere rechtsnorm – die zich zouden kunnen verzetten tegen de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Ter terechtzitting repliceren verzoekende partijen verder niet op de door verwerende partij in de nota met opmerkingen opgeworpen exceptie.

Als enig argument in hun middel betogen verzoekende partijen slechts dat waar in de bestreden beslissingen wordt vermeld “*In uitvoering van de beslissing van*” de motivering niet afdoende is nu de beslissing verwijst naar een stuk dat hen niet gekend is. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissingen duidelijk de juridische en feitelijke motieven worden aangegeven op grond waarvan verwerende partij heeft beslist tot afgifte van de bevelen om het grondgebied te verlaten. Zo wordt verwezen naar hoger genoemde wetsbepaling en geduid dat verzoekende partijen in het Rijk verblijven zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de Vreemdelingenwet vereiste documenten, en met name niet in het bezit zijn van een geldig paspoort en/of geldig visum. De determinerende motieven van de bestreden beslissingen worden aldus duidelijk vermeld en op een wijze dat is voldaan aan de formele motiveringsplicht. Deze motivering dient ook als afdoende te worden beschouwd. Uit de bewoordingen waarnaar verzoekende partijen verwijzen, kan de Raad verder enkel afleiden dat hen bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten in uitvoering van beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 april 2013, zonder dat blijkt dat hierbij wordt verwezen naar een ander stuk of zonder dat bij gebreke van een ander stuk geen afdoende motivering van de bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten zou blijken.

De opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep wordt aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien december tweeduizend dertien door:

mevr. I. CORNELIS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

I. CORNELIS